

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (wielka izba)

z dnia 17 marca 2005 r. *

W sprawie C-317/04

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE,
wniesioną w dniu 27 lipca 2004 r.,

Parlament Europejski, reprezentowany przez R. Passosa oraz N. Lorenza,
działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń
w Luksemburgu,

strona skarżąca,

przeciwko

Radzie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez M. Bishopa oraz M. Giorgi Fort,
działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

* Język postępowania: francuski.

popieranej przez:

Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez P. Kuijpera, A. van Solinge'a oraz C. Dockseya, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, reprezentowane przez M. Bethella, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

interwenienci,

TRYBUNAŁ (wielka izba),

w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i A. Borg Barthet, prezesi izb, R. Schintgen, N. Colneric (sprawozdawca), S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka i U. Lohmus, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Léger,

sekretarz: R. Grass,

po wysłuchaniu rzecznika generalnego,

wydaje następujące

Postanowienie

- 1 Parlament Europejski wnosi w skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2004/496/WE z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie zawarcia Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) („Passenger Name Record”) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznych Stanów Zjednoczonych, Biura Ceł i Ochrony Granic (Dz.U. L 183, str. 83).

- 2 Pismem złożonym w sekretariacie Trybunału w dniu 21 października 2004 r. europejski inspektor ochrony danych (zwany dalej „inspektorem”), reprezentowany przez H. Hijmansa, działającego w charakterze pełnomocnika, wniósł o dopuszczenie go do sprawy C-317/04 w charakterze interwenienta popierającego żądania Parlamentu.

- 3 Pismo to zostało wniesione na podstawie art. 47 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, str. 1), a także art. 93 regulaminu Trybunału.

4 Zgodnie z art. 47 ust. 1 rozporządzenia nr 45/2001:

„Europejski inspektor ochrony danych może:

[...]

- h) przekazać sprawę Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktacie;

- i) interweniować w sprawach wniesionych przed Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich”.

Uwagi przedstawione Trybunałowi

- 5 Inspektor podnosi, że art. 286 ust. 2 WE, na którego podstawie Rada Unii Europejskiej ustanawia niezależny organ kontrolny odpowiedzialny za nadzorowanie stosowania aktów wspólnotowych dotyczących ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, został wprowadzony w życie rozporządzeniem nr 45/2001.

- 6 Inspektor twierdzi, że przyznane mu na podstawie tego rozporządzenia uprawnienie ma również na celu zapewnienie, by w dziedzinie przetwarzania danych osobowych przestrzegane były podstawowe prawa i wolności w ramach wszystkich prowadzonych przez Wspólnotę polityk.
- 7 Zważywszy, że inspektor nie znajduje się na liście instytucji wspólnotowych, o których mowa w art. 7 ust. 1 WE oraz że w konsekwencji ani ten przepis, ani art. 40 Statutu Trybunału nie mogą stanowić podstawy prawnej jego wniosku, dopuszczenie inspektora do sprawy w charakterze interwenienta jest, jego zdaniem, oparte na art. 47 ust. 1 lit. i) rozporządzenia nr 45/2001.
- 8 Każda inna wykładnia tego przepisu prowadziłaby, zdaniem inspektora, bądź do uchylecia go jako sprzecznego ze Statutem Trybunału, bądź do pozbawienia prawa przyznanego inspektorowi jakiegokolwiek treści.
- 9 W opinii inspektora ograniczenia jego prawa do przystąpienia do sprawy w charakterze interwenienta wynikają jedynie z powierzonego mu zadania. W niniejszym przypadku jest on zdania, że spór dotyczy działań Wspólnoty w dziedzinie przetwarzania danych osobowych, a Rada działała w ramach polityki zagranicznej Wspólnoty. Ponadto z postawionych przez Parlament zarzutów wynika, że działania instytucji, których skarga dotyczy, posiadają rzeczywisty — bądź przynajmniej domniemany wpływ — na stosowanie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, str. 31).
- 10 W dniu 24 listopada 2004 r. Rada przedstawiła na piśmie swoje uwagi dotyczące wniosku inspektora o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, zgodnie z którymi wniosek ten należy odrzucić jako niedopuszczalny lub — ewentualnie — oddalić jako nieuzasadniony.

- 11 Rada podnosi, że art. 47 ust. 1 lit. i) rozporządzenia nr 45/2001 — jako przepis prawa wtórnego — nie może stanowić odstępstwa od art. 40 Statutu Trybunału, który posiada status prawa pierwotnego na tej samej podstawie, co sam traktat WE.

- 12 Rada utrzymuje tytułem żądania ewentualnego, że nie można uznać, iż inspektor wystarczająco uzasadnił swój interes w rozstrzygnięciu sprawy, w znaczeniu art. 40 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości. Inspektor ten ma bowiem za zadanie monitorowanie przetwarzania danych osobowych przez instytucje lub organy wspólnotowe, podczas gdy niniejsza sprawa dotyczy dostępu władz amerykańskich do danych PNR, które to dane są przechowywane w systemach rezerwacji przedsiębiorstw lotniczych i nie są w żadnym wypadku przetwarzane przez instytucję lub organ wspólnotowy.

- 13 Dnia 24 listopada 2004 r. także Parlament przedstawił na piśmie swoje uwagi dotyczące wniosku inspektora o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenta, zgodnie z którymi należy uznać, że wniosek ten wydaje się uzasadniony zadaniami inspektora — takimi jak te, które zostały opisane w szczególności w art. 41 ust. 2 rozporządzenia nr 45/2001.

W przedmiocie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenta

- 14 Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenta został złożony na podstawie art. 47 ust. 1 lit. i) rozporządzenia nr 45/2001, zgodnie z którym inspektor może interweniować w sprawach wniesionych przed Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

- 15 Rozporządzenie to zostało przyjęte na podstawie art. 286 ust. 2 WE, który stanowi, że Rada ustanawia niezależny organ kontrolny odpowiedzialny za nadzorowanie stosowania aktów wspólnotowych dotyczących ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych, a także, w odpowiednim przypadku, przyjmuje wszelkie inne właściwe przepisy. Przyjmując art. 47 ust. 1 lit. i) rozporządzenia nr 45/2001, Rada nie przekroczyła przyznanych jej przez art. 286 ust. 2 WE uprawnień, uwzględniając, że środek ten zmierza do zapewnienia skuteczności ww. przepisu traktatu.
- 16 Prawdą jest, że — jak podnosi to sam inspektor — jego prawo do dopuszczenia do sprawy w charakterze interwenienta jest ograniczone zakresem powierzonego mu zadania.
- 17 Jednak z okoliczności, że niniejsza sprawa ma za przedmiot środek ustawodawczy dotyczący przetwarzania danych osobowych przez przedsiębiorstwa lotnicze nie wynika, że ma tu miejsce sytuacja nieobjęta zakresem zadań inspektora.
- 18 W istocie zgodnie z art. 41 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 45/2001 inspektor jest odpowiedzialny nie tylko za monitorowanie i zapewnienie zastosowania przepisów niniejszego rozporządzenia i każdego innego aktu wspólnotowego, odnoszącego się do podstawowych praw i wolności osób fizycznych, w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe, ale także za doradzanie instytucjom i organom wspólnotowym we wszystkich kwestiach związanych z przetwarzaniem danych osobowych. Ta funkcja doradcza nie ogranicza się do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe. W tym celu inspektor pełni przewidziane w art. 46 tego rozporządzenia obowiązki i korzysta z przyznanych mu w art. 47 tego samego rozporządzenia uprawnień.

- 19) Z powyższego wynika, że należy uwzględnić wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

W przedmiocie kosztów

- 20) Ponieważ wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta został uznany za uzasadniony, rozstrzygnięcie o kosztach z nim związanych nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów Trybunał (wielka izba) postanawia:

- 1) Europejski inspektor ochrony danych zostaje dopuszczony do sprawy C-317/04 w charakterze interwenienta popierającego żądania Parlamentu Europejskiego.
- 2) Europejskiemu inspektorowi ochrony danych zostanie wyznaczony termin na przedstawienie zarzutów na poparcie jego żądań.
- 3) Sekretarz Trybunału zapewni doręczenie europejskiemu inspektorowi ochrony danych odpisów wszystkich pism procesowych.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach związanych z interwencją europejskiego inspektora ochrony danych nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Podpisy